

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 44. SZÁM, 2010. NOV. 7.

Kedves Testvérek!

Akárhogy is olvasom az evangéliumokat, csak ezt az egyetlen olyan történetet találok, ahol Jézus erőszakhoz folyamodik. Az a Jézus, aki később némán áll Pilátus előtt, és aki viszonylag nem is olyan sokkal korábban boldognak nevezi a békességteremtőket, most bizony olyan dologhoz folyamodik, ami mindenkit elgondolkoztat. Jézus nem véletlenül tette, amit tett. Igazából korántsem ez volt az első eset, amikor Isten embe-re erőszakhoz folyamodott, gondoljunk csak az ószövetségi példákra. Mózes is

Azután bement Jézus a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak, a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit pedig felborította.

Mt 21, 12

bizony odadobta a kőtáblát a nép közé, vagy gondoljunk Illés történetére a baálita papokkal. Ez az erőszak azonban sosem öncélú vagy céltalan. Mindig is van alapja, nevezetesen a kultusz féltése, és nem utolsó sorban a nép féltése. Ma, október 31-én is el kell gondolkodni ezen a történeten. Luther nem erőszakkal, hanem a 95 ponttal akarta megtisztítani a templomot, illetve akkor már az egész egyházat. És ez ma is nagy kérdés. Ahogy már említettem, nem Jézus volt az első, aki a kultuszt meg akarta tisztítani. Az ószövetségi időkben is akadtak már olyanok, akik fontosnak

tartották volna a kultusz tisztaságának visszaállítását. Sajnos leggyakrabban ezek a szándékok nem találtak célba, sőt sokszor meg is ölték ezeket a prófétákat. Aztán az egyháztörténelem is tele van olyan eseményekkel már Luther előtt is, amikor egy-egy személy vagy csoport újítani szeretett volna, és Isten újszövetségi népét vissza akarta volna vezetni a Jézus által kijelölt útra. Erről éppen itt Prágában, Husz János városában könnyű megemlékezni. Ami 1517. október 31-én történt, az áttörés volt. Már maga a nap is érdekes. Luther azért választotta ezt a napot, mert tudta, hogy másnap

a mindenszenteki misére nagyon sokan fognak eljönni a wittenbergi vártemplomba, és így többen olvashatják. Így lett egy halottak napi megemlékezés alfája, kezdete a megújulásnak. A 95 pont felsorolta azokat a dolgokat, melyeket Luther kifogásolt. Ne feledjük, Luther személyiségéből fakadóan ez nagyon átgondolt, és átértzett panaszlista volt. A megtisztítás ezúttal nem korbáccsal vette kezdetét, hanem egy jókora ív papírral. A pontok száma már önmagáért beszél: ennyi problémát nem lehet egy hét alatt felhalmozni, ennyi eltévelyedés nem következik egy rosszul sikerült

prédikációból. Ez bizony közel 1500 év „szorgos” munkája alatt gyűlt össze. Hogy mégis mi volt az első eltévelyedés? Meggyőződésem, hogy az, hogy kivették a nép kezéből Isten Igéjét. Csak latinul lehetett hallani, és a Biblia birtoklását büntették (nem a Közel-Keleten, de a „keresztyén” Európában). Kedves történet a csehországi üldöztetés idejéből: amikor egy házkutatás alkalmával egy asszony nagyon megrettent, és nem tudta hová elrejtteni a Bibliáját, beledobta az éppen sütésre előkészítés alatt álló kenyértésztaiba. A kenyér megsült, a Biblia megmenekült. Így lett a kenyér kívülről a test, belülről a lélek tápláléka. A hivatalos egyház beengedett mindent, a szentek imádatától a Mária kultuszig, csak Isten Igéjével szembe ne kelljen nézni és ne kelljen bemutatni, milyen messze is távolodtak Tőle.

Eltelt azóta ötszáz esztendő. Ez emberileg nézve nem kevés. De meg lehet és meg kell kérdezni ma is: Jézus mit szólna ha ma megállna egy templomunk úrasztalánál. Nem fogna a kezébe ismét korbácsot? A lutheri pontokat a reformáció alapvetőnek tartja, tehát nem valószínű, hogy azokat áthágná, bár azért ezzel kapcsolatban is merülnek fel kérdések. A templom megfogalmazása azonban a teljes újszövetségi alapokon egészen más, mint ha azt csak ennek a történetnek az alapján néznénk. A újszövetség ugyanis azt tanítja, hogy a test a Szentlélek temploma. Így már teljesen személyessé válik a kérdés a templom megtisztításával kapcsolatban. Vajon az én lelkem és testem alkalmas-e arra, hogy egy ilyen szent feladatnak eleget

tegyen? Vajon az én életem alkalmas-e arra, hogy biznyságot tegyen, vagy arra is ráfér egy alapos „nagyakarítás”? És ezeket a kérdéseket nem lehet máshol kezdeni, mint személyes szinten. Hiszen az egyháztagokból épül fel az egyház, az egyháztagok összessége dönti el, hogy maga a templom tiszta lesz-e. Ezt nem lehet megspórolni, ma már különösen sem. Hiszen annyival vagyunk jobb helyzetben mint elődeink, hogy rendelkezésre áll a Biblia, mely mindenki számára elérhető. De rendelkezésre áll több száz év prédikációja is, melyből ezekre a kérdésekre válaszokat lehet keresni és találni. De személyesen kell keresni, és találni, ez nagyon fontos. Sem lelkész, sem lelkigondozó nem tudja ezt pótolni, megtenni helyettünk. Segíteni azért tud. De ahogy rávilágított ötszáz éve Luther erre, a hit személyes dolog. Több mint a szimpla vallásosság, több, mint néhány elmondott imádság. Ez egy út. Jézus, az apostolok, Luther mind erre hívták az embereket. Ez a hívás még ma is hallatszik, merjünk rá igent mondani.

Ámen!

(Elhangzott 2010. október 31-én)

ARDAMICA
ZORÁN:
A KOSZORÚ

Hé, maga, mit rohan úgy azokkal a koszorúkkal?

Miért kifelé viszi őket a temetőből? És négyet? Hé, maga, maga ellopta? Hogy merete? Halottaktól lopni... milyen ember az ilyen? Mocskok! Fogja már meg valaki! Tolvaj! Lopja a koszorúkat!

Az idősebb, kopottas kabátú, férfinék földbe gyökerezik a lába, megáll cipőfűző nélküli, rozzant bakancsában, magyarázkodni kezd. Makog. Csődület. Nem hisznek neki, rendőrt akarnak hívni. Tegye vissza, akkor nem hívnak. Az öreg szégyenkezik. Visszateszi a sírra.

A szülei és testvérei sírjára. Valaki megismeri, tanúsítja, hogy az a férfi saját sírkertje. Az emberek nem értik. A férfit, akit előbb tolvajnak tartottak, még mindig szégyenkezve magyaráz. Haza akarta vinni a kis, kerek koszorúkat. Ezek műanyagból vannak. Piszkosak. Mosogatószerrel tisztára moshatók, csak úgy ragyognának. Aztán még megfelelték volna. Egy időre. Legalább az ünnepre... Messze lakik, és fáj a lába, vissza akart érni még sötétedés előtt.

Bizalmatlan tekintetek. A kis csoport lassan eloszlik. A férfi megtörli könnyes szemét, kabátujjába gyúri zsebkendőjét, ahogy a nagyapám gyúrte, míg élt. Összeszedi a koszorúkat. Körülnéz. Ismét elindul a kapu felé. Hazaviszi őket megtisztítani. Nincs pénze újakra.

(forrás: parameter.sk)

ADY ENDRE:
HALOTTAK NAPJÁN

**Halottja van mindannyiunknak,
Hisz percről-percre temetünk,
Vesztett remény mindenik percünk
És gyászmenet az életünk.
Sírhintolunk, gyászolunk mindig,
Temetkező szolgálak vagyunk!
– Dobjuk el a tettető álcát:
Ma gyásznap van, ma sírhatunk!**

**Annyi nyomor, annyi szenny, vétek
Undorít meg e sárgolyón...
Hulló levélt hányszor feledtet
A megváltó, a gyilkos ón!...
Óh, hányszor kell a sírra néznünk,
Hogy vigasztaljuk önmagunk –
– Dobjuk el a tettető álcát:
Ma ünnep van, ma sírhatunk!...**

(1899. november 1.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő biblióra időpontja **november 14.**, a téma a Tízparancsolat – Mózes 2. könyve, 20.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: **Éles György**, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletre november 20-án 11 órakor kerül sor. Cím: Radlická 8 („Krokodílos ház”). Kérjük kísérjük figyelemmel a hirdetéseket.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Az **istentiszteleti alkalom időpontja** változatlanul délután **17.00**.

– Eddig egyetlen missziói gyülekezetként végre **gyülekezetünk is szerepel a Szlovákiai Református Keresztény Egyház (SzRKE) honlapján.** (www.reformata.sk → Adattár → Missziói gyülekezetek)

– Gyülekezetünk **december 4-én (szombaton), 17.00 órai kezdettel** immár második alkalommal szervezi meg **Miklósnapi ünnepségét.** Az est a tervek szerint „nyitott ajtók napja” is lehet egyben, amely során gyülekezetünk az istentiszteleti alkalmat nem látogató prágai magyar családok felé szeretne nyitni – szeretné nekik **bemutatni a gyülekezet életét. Kérjük Olvasóink segítségét, hogy a lehető legtöbb családhoz eljuthasson a jövő héttől a gyülekezeti teremben papíros formában is megszerezhető meghívó.** (Elektronikus formában a meghívó az ÜZENET szerkesztőségétől kérhető.)

KÖSZÖNET...

Pénzbeli adományáért az ÜZENET szerkesztősége **ezúttal mond köszönetet LEBDUŠKOVÁ IRÉNKE brünni testvérünknek.**

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP